

مستقیماً راهی میدان حساس بازی‌های آسیایی شد. طبیعی بود که قرعه و رویارویی با نماینده میزبان به عنوان یکی از دلایل ناگامی مطرح شود. اما ارجاع دادن این حذف به قرعه، ساده‌ترین راه برای عبور از اصل ماجراست. گلشادزاد بیدی نیست که به این بادها بلرزد. او قبل از این در میادین بزرگ، مقابل حریفان قدرتمندتر از کاما هم ایستاده و پیروز شده است. بنابراین موضوع اصلی این است که چرا یکی از سرمایه‌های کاراته ایران و شانس‌های مدال باید با چنین ریسک بزرگی از سکو بازماند.

قبل از شروع بازی‌ها هم کارشناسان و رسانه‌ها نسبت به این تصمیم هشدار داده بودند. تغییر وزن می‌توانست یک شمشیر دولبه باشد؛ شاید افزایش وزن شرایط بهتری برای کسب مدال فراهم می‌کرد، اما در سوی دیگر، قدرت، سرعت، زمانبندی و حتی تطبیق بدن ورزشکار با شرایط جدید می‌توانست به چالش کشیده شود. در نهایت آن چه نباید می‌شد اتفاق افتاد و این ریسک بزرگ رؤیای این ستاره را سلاخی کرد تا گلشادزاد بعد از ناگامی در بازی‌های آسیای هانگژو، از ناگویی هم با دستان خالی برگردد؛ موضوعی که بی‌شک هضم آن از همه بیشتر برای این ورزشکار جنگجو سخت است. هنوز پرونده تیم ملی کاراته بانوان در ناگویی بسته نشده و فرصت برای یک نماینده دیگر باقی است، اما پس از پایان مسابقات، فدراسیون و کادرفنی باید درباره این ریسک بزرگ پاسخگو باشند. در این وزن نماینده چین طلای رقابت‌ها را بر گردن انداخت، کاراته‌کای اردنی دوم شد و نمایندگان ویتنام و هنگ‌کنگ مشترکاً روی سکو سوم ایستادند؛ موضوعی که حسرت ما را بیشتر از قبل می‌کند که به جای حضور نماینده ما در فینال، ورزشکاری از اردن یکی از سکوهای این وزن را تصاحب کرده است؛ افسوس و صد افسوس.

هنوز پرونده تیم ملی کاراته بانوان در ناگویی بسته نشده و فرصت برای یک نماینده دیگر باقی است، اما پس از پایان مسابقات، فدراسیون و کادرفنی باید درباره این ریسک بزرگ پاسخگو باشند

طلای گلشادزاده قریانی ریسک بزرگ فدراسیون کاراته

ویرانی رؤیای یک ستاره

و کادرفنی در تصمیمی عجیب اعلام کردند که او نه در وزن تخصصی خود بلکه در یک وزن بالاتر مبارزه خواهد کرد. مسأله فقط تغییر وزن نبود. گلشادزاد پس از پارگی رباط و یک دوره دوری از میادین، هنوز در شرایطی قرار نداشت که بتوان با اطمینان از آمادگی او در وزن جدید صحبت کرد. او بدون آنکه در یک رقابت رسمی، تجربه واقعی مبارزه در نهایی ۶۸ کیلوگرم را به دست آورده باشد،

رؤیاهای این ستاره تبدیل شد. نماینده وزن نهایی ۶۸ کیلوگرم کاراته بانوان ایران، دیروز در اولین گام با قرعهای دشوار روبه‌رو شد و مقابل سوباسا کاما از ژاپن با نتیجه ۲ بر صفر شکست خورد. اما آنچه این شکست را به اتفاقی فراتر از یک حذف زودهنگام تبدیل می‌کند، نه صرفاً نام حریف و مبارزه او در خاک کشورش، بلکه تصمیمی است که قبل از شروع بازی‌ها درباره وزن گلشادزاد گرفته

گزارش یک

فائزه زمانی

خبرنگار

تاتامی ناگویی که قرار بود محلی برای تکمیل ویتترین آتوسا گلشادزاد باشد، به مسلخ

ناگویی، تصویری از عیار واقعی بوکس ایران

حبیبی نژاد نیامده‌رفت

بوکس ایران مأموریتش در رینگ ناگویی را با شکست شروع کرد. رشته‌ای که در سال‌های اخیر از روزهای اوج خود فاصله گرفته، با هفت بوکسور راهی ناگویی شده بود و در میان این حبیبی نژاد بیش‌تر از بقیه به چشم می‌آمد. حالا اما همان امید، در اولین گام از گردونه رقابت‌ها کنار رفت. حبیبی نژاد در وزن نهایی ۷۰ کیلوگرم مقابل لی گو فنگ از چین قرار گرفت اما در نهایت رای ۳ بر ۲ به سود بوکسور چینی اعلام شد تا یکی از معدود امیدهای بوکس ایران خیلی زود از ناگویی حذف شود. اما شاید تصویری که پیش از این مسابقات از حبیبی نژاد ساخته شده بود عجیب‌تر از این شکست باشد. او مدتی قبل در جام جهانی به مدال برنز رسید؛ مدالی که از سوی فدراسیون به عنوان اتفاقی تاریخی و پایانی بر یک انتظار ۳۰ ساله معرفی شد. در مقابل، بخشی از پیشگوس‌توان و کارشناسان همان زمان نسبت به این نگاه هشدار دادند و تأکید کردند که این موضوع جاشنی اغراق دارد و عملکرد واقعی این بوکسور در رینگ ناگویی مشخص خواهد شد. حبیبی نژاد نه مقابل یکی از غول‌های سنتی بوکس آسیا، مثل هند، ازبکستان و یا قزاقستان؛ بلکه برابر نماینده چین در یک مبارزه نزدیک شکست خورد. همین موضوع گواه همه چیز است و حالا باید دید در ادامه روند ناگامی بوکس ایران، در روزهای آینده هم شاهد باخت‌های عجیب بوکسورها خواهیم بود یا اتفاق دیگری رقم می‌خورد.

پیش‌بینی درست کمیته ملی المپیک

مدال برنز بسکتبال ایران

تیم ملی بسکتبال پیش از بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ در فهرست رشته‌های مدال‌آور ایران قرار گرفته بود. شرایط تیم ملی بسکتبال مردان ایران ماه‌ها پیش از آغاز بازی‌های آسیایی آیچی-ناگویی ۲۰۲۶، در نشست‌های تخصصی مرکز نظارت بر تیم‌های ملی بررسی و کسب مدال برنز برای این تیم پیش‌بینی شد. بر اساس دو صورتجلسه مورخ ۱۴ دی‌ماه ۱۴۰۴ و ۳ خردادماه ۱۴۰۵، شرایط رقبا، میزان آمادگی ملی‌پوشان، عملکرد و ظرفیت فنی تیم و نتایج ارزیابی‌های انجام‌شده مورد بررسی قرار گرفت. این بررسی‌ها با حضور نمایندگان وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و فدراسیون بسکتبال انجام شد و به امضای حاضران رسید. در این فرآیند، با تعامل و تبادل اطلاعات با فدراسیون و کادر فنی، وضعیت تیم مثبت ارزیابی و اعزام بسکتبال به بازی‌ها و کسب مدال برنز برای این تیم پیش‌بینی شد. به این ترتیب، بسکتبال مردان ایران بر اساس همین ارزیابی کارشناسی، در فهرست رشته‌های مدال‌آور کاروان ایران قرار گرفت و راهی بازی‌های آسیایی آیچی-ناگویی شد.

بازی‌های آسیایی ناگویی و ناگامی ستاره‌های خاموش

قهرمان جهان‌های پوشالی

محسن وظیفه / در روز از بازی‌های آسیایی ناگویی برای ایران سپری شد و همچنان تک‌مدال برنز بسکتبال برای ایران ثبت شده است. البته که قاعده کلی این بوده که در هفته دوم بازی‌ها و با ورود رشته‌های مدال‌آور، کاروان ایران به مدال می‌رسید و طبیعی است که خیلی نباید نگران نتایج این دو روز بود اما موضوعی که به شدت روی اعصاب علاقه‌مندان به ورزش است، نتایج عجیب و غریبی است که توسط افرادی به دست آمده که ادعای زیادی داشته و همیشه موفقیت‌های کوچک خود را بزرگ جلوه می‌دادند.

یکی از این رشته‌ها تیراندازی است که در روز نخست خاتم‌ها شرمینه چهل‌امیرانی و نجمه خدمتی در تفنگ بادی ۱۰متر زنان بازی‌های آسیایی ناگویی به ترتیب در رده‌های هفدهم و بیست‌ویکم قرار گرفتند و حتی به فینال هم نرسیدند. همچنین تیم ایران با ترکیب خدمتی، چهل‌امیرانی و امینی در بین ۱۵ تیم در جایگاه هفتم ایستاد. در روز دوم هم مسابقات مردان برگزار شد؛ امیرمحمد تگونام در رده دهم ایستاد و از صعود به فینال باز ماند. پوریا نوروزیان چهارم شد و هادی غره‌باقی نیز در جایگاه بیستم قرار گرفت. همچنین تیم ایران با ترکیب تگونام، نوروزیان و غره‌باقی در بین ۱۳ تیم پس از چین، هند، کره‌جنوبی و اندونزی در جایگاه پنجم ایستاد. همین شش نفر بالای ۱۰ میلبارد تومان فقط هزینه بلیت سفرشان به ناگویی شده اما شش نفری با هم یک مدال هم کسب نکردند. این در حالی است که قبل از اعزام به این بازی‌ها مسئولان فدراسیون تیراندازی وعده کسب مدال می‌دادند. حتی سهیل برخورداری در حاشیه آیین بدرقه کاروان ورزشی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویی به تمجید از حمایت‌های کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش پرداخت و

وعده داد که تیراندازی به مدال برسد؛ «حمایت‌های بسیار خوبی از سوی وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک صورت گرفت و پس از اردوهای برگزار شده هم با شرایط مطلوب به بازی‌های آسیایی ناگویی اعزام می‌شویم و امیدواریم جهاب اعتماد وزیر ورزش و جوانان را بدویم و با دست پر به کشور بازگردیم.» خوب است که معترف هستند همه امکانات فراهم بوده و باید مدال کسب می‌شده و وقتی رشته‌ای از همه امکانات راضی است اما به مدال نمی‌رسد، یعنی افرادی سرکار بودند که متخصص و بلد کار نبودند. البته چهار سال و دقیقاً بعد از بازی‌های هانگژو دلسوزان ورزش نسبت به وضعیتی که این رشته دارد هشدار دادند اما کسی به این هشدارها توجهی نکرد و طبیعی است که امروز این وضعیت تکرار کننده به وجود بیاید. بوکس هم با این بین رشته‌هایی قرار داد که در روز دوم یک شکست عجیب را پذیرا شد. علی حبیبی نژاد همین چند ماه پیش به ادعای فدراسیون بوکس سوم جهان شد اما حالا در دور نخست بازی‌های آسیایی مقابل حریف چینی شکست خورد و از جدول مسابقات حذف شد. کدام را باید باور کرد؟ قهرمانی جهان را یا حذف در همان دور نخست بازی‌های آسیایی را؟ همین وضعیت برای زهرا گیانی هم مطرح است. او هم چندی پیش قهرمان جهان شد، فدراسیون ووشو گورش فلک را ترک کرد از این موقعیت بزرگ اما خاتم گیانی که زحمت حمل پرچم را هم کشیده بود، عنوانی بهتر از چهارمی کسب نکرد. دیگر رشته‌ای که خیلی زود از دور مسابقات کنار رفت MMA بود؛ رشته‌ای که با سه ورزشکار به این بازی‌ها رفت و همه توقع داشتند که در اولین حضور خود بدرخشند اما هر ۳ نفر در همان روز نخست از دور مسابقات کنار رفتند. این در حالی بود که یوسف بهتری رئیس انجمن MMA وعده کسب ۲ مدال طلا داده بود.

و ایران هنوز برای رسیدن به سطح مدعیان اصلی راه زیادی دارد. دو فینال و دو رکوردشکنی، به خودی خود به معنای رسیدن به نقطه مطلوب نیست بلکه بیشتر نشانه‌ای است از اینکه مسیر درست، هرچند دیر و کند، بالاخره نشانه‌هایی از پیشرفت را نشان می‌دهد. حالا ارزش این فینال‌ها در این است که نباید به یک اتفاق مقطعی تبدیل شوند. اگر قرار است شبا از رکوردشکنی به مدال‌آوری برسد، این عملکرد باید نقطه شروعی برای برنامه‌ریزی جدی‌تر، سرمایه‌گذاری بیشتر و ساختن نسلی باشد که حضور در فینال بازی‌های آسیایی برایش اتفاقی تاریخی نباشد، بلکه یک امر معمول باشد. این پایان مأموریت شبنای ایران نیست و باید دید شناسگران در روزهای آینده چه اتفاقاتی را رقم خواهند زد.

هم در یک روز دو بار رکورد ملی را جابه‌جا کرده باشد. مطاعی در کنار شناسگر چین‌تایپه هفتم شد؛ در رقابتی که مدال طلا با زمان ۵۸.۶۴ ثانیه به صورت مشترک به شناسگران چین و ژاپن رسید. دو رتبه هفتم شاید در نگاه اول چندان چشمگیر نباشد، اما وقتی پای شناسگر شای ایران در بازی‌های آسیایی وسط می‌آید، ماجرا شکل دیگری پیدا می‌کند. مطاعی در ماده‌ای شنا کرد که پیش از این محمد علیرضایی در گوانگژو ۲۰۱۰ هشتم شده بود و افشین حضرتی در تهران ۱۹۷۴ به مقام پنجم رسیده بود. حالا پس از سال‌ها، یک شناسگر ایرانی دوباره در فینال این ماده حضور دارد. این اتفاق البته نباید بهانه‌ای برای نادیده گرفتن فاصله موجود باشد. شتا در آسیا سال‌هاست با سرعت بیشتری حرکت کرده

ماده را جابه‌جا کند. او در فینال هفتم شد؛ نتیجه‌ای که شاید بویی از مدال ندارد اما اهمیت حضور در فینال را نمی‌توان نادیده گرفت. عباسی به این فینالیست شدن، یک اتفاق تاریخی دیگر هم برای شبنای ایران رقم زد؛ نخستین شناسگر ایرانی شد که ۵۰ متر کرال پشت بازی‌های آسیایی به فینال رسید تا انتظار ۱۴ ساله برای حضور یک شناسگر ایرانی در فینال انفرادی بازی‌های آسیایی را به پایان رساند. اما داستان فقط به عباسی ختم نشد. امیر مطاعی هم در ۱۰۰ متر قورباغه مسیر مشابهی را طی کرد. او در مرحله مقدماتی با ثبت یک دقیقه و ۰.۶۶ ثانیه رکورد ملی خودش را شکست و به فینال رسید. در فینال، مطاعی زمان یک دقیقه و ۰.۵۷ ثانیه را ثبت کرد تا با هم رکورد خودش را پایین بیاورد و او

شگفتی ویژه شناسگران ایرانی با صعود به فینال

آبروداری عباسی و مطاعی در آب‌های ناگویی

آب‌های ناگویی دیروز برای شبنای ایران مدال نداشت، اما در اتفاقی تاریخی دو شناسگر بعد از ۱۶ سال خود را به فینال رساندند. دیروز اگرچه شبنای ایران سه‌می در صید مدال نداشت اما هومر عباسی و امیرمطاعی با صعود به فینال مواد خود دست به تاریخ‌سازی زدند و دو بار رکورد ملی را شکستند تا این بار حسرت به دل شبنای ایران نماند.

هومر عباسی یکی از چهره‌های اصلی این اتفاق بود. او در ۵۰ متر کرال پشت، صبح روز مسابقه با ثبت زمان ۲۵.۳۷ ثانیه رکورد ملی را شکست و راهی فینال شد اما به این رکوردشکنی بسنده نکرد. عباسی در فینال هم سریع‌تر شنا کرد و زمان ۲۵.۲۳ ثانیه را به ثبت رساند تا در فاصله چند ساعت، دو بار رکورد ملی این

